

Klasikleri Okuyorum

Moby Dick

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, 2023
Yeni Baskı: Beyaz Balina Yayınları, 2025

MOBY DICK

Herman Melville

Özgün adı: Moby Dick

ISBN: 978-605-188-693-0

©Bu kitabın Türkçe yayın hakları Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

Editör: Nurten Hatırnaz

İngilizceden çeviren: Nurten Hatırnaz

Kapak tasarımı: Ayşe Çalışkan Günay

Sayfa tasarımı: Kübra Yeşilyurt Çakır

Baskı: Milba Matbaacılık Yayıncılık

Kağıtçılık San. ve Tic. Ltd. Şti.

Cilt: Buluş, İstanbul

Matbaa Sertifika No: 51888

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Ömerli Mah. Harmantepe Cad. No: 17 Kat: 4

Arnavutköy / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 Faks: 0212 544 66 70

Yayınevi Sertifika no: 49238 info@beyazbalina.com.tr

Klasikleri Okuyorum

Moby Dick

*Herman Melville'in aynı adlı eserinden
kısaltılarak kaleme alınmıştır*

Çeviren: Nurten Hatırnaz

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM

Fıskırtı Hanı 9

2. BÖLÜM

Yeni Oda Arkadaşı 14

3. BÖLÜM

Kilise 19

4. BÖLÜM

Nantucket'a Yolculuk 26

5. BÖLÜM

Nantucket 29

6. BÖLÜM

Pequod 35

7. BÖLÜM
Kaptan Ahab 41

8. BÖLÜM
Moby Dick 46

9. BÖLÜM
Av Planı 51

10. BÖLÜM
Av 54

11. BÖLÜM
Bir Şey Görüyoruz 60

12. BÖLÜM
Halat 66

13. BÖLÜM
Balinayı Gemiye Bağlamak 70

14. BÖLÜM
Cebrail 74

15. BÖLÜM
Jungfrau 80

16. BÖLÜM
Moby Dick'ten Bir Haber Daha 84

17. BÖLÜM
Starbuck 90

18. BÖLÜM
İlk Gün 97

19. BÖLÜM
İkinci Gün 104

20. BÖLÜM
Son 109

1. BÖLÜM

Fıskırtı Hanı

Bana İsmail deyin. Bundan birkaç sene önce iş arıyordum. Ne hayata dair bir planım vardı ne de bir evim. Ben de denize açılıp dünyayı göreyim dedim. Bunu daha önce de yapmıştım. Ne zaman moralim bozulsa ya da hayat zor gelse bir gemide iş bulurum. Yoksa yerimde duramaz olurum. Sokağa çıkar ona buna sataşırım.

Böyle hissedenden tek kişi ben değilimdir herhâlde. Okyanus kıyısında bir şehirdeyseniz dalgın dalgın denize bakan yüzlerce insan görürsünüz. Ben bir büroda çalışabilenleri anlamıyorum. Benim özgürlüğe ve açık denize ihtiyacım var yoksa aklımı kaçıtırırım.

Benim gibi adamlar denizin çağrısına kulaklarını

tıkayamazlar. Biz cebimizdeki son kuruşu denize gitmek için harcarız. Sahile ulaşmak için çölleri aşarız. Denizin ortasındaki bir gemideyken bizden mutlusu yoktur.

Ama ben denize asla yolcu olarak açılmam. Bunun için bir kere bilet parası gerekir. Bir de yolcuları deniz tutar. Yolcu dediğin gemideki hizmetten şikâyet eder durur. Hayır, ben denize açıldım mı denizci olarak açılırım.

Bir iki gömlek tıktırdığım çantamı koltuğumun altına sıkıştırıp Atlantik Okyanusu'na doğru yola koyuldum. New Bedford'a vardığımda vakit çok geç olmuştu. Nantucket Adası'na giden son gemi de kalkmıştı. Buna canım çok sıkıldı. O gemide iş bulmayı kafaya koymuştum.

Nantucket balina gemileri denize açılanların en iyisiydi. Nantucket aynı zamanda Amerika'nın en eski balinacılık limanıydı. Bu tarihin bir parçası olmak istiyordum ve daha azıyla yetinemezdim.

Balina avcılığı, yani balinacılık, o zamanlar büyük bir endüstriydi. Balina yağı kandillerde kullanılıyordu.

Geceleri herkesin kandillere ihtiyacı vardı. Sokak lambalarında bile bu yağ kullanılıyordu. Her yıl yüzlerce gemi, balina için denize açılıyordu. Dünyanın dört bir yanına gidiyor, birkaç yıldan önce dönmüyorlardı. Zor işti ama bu macerayı yaşamak istiyordum.

Nantucket'a giden bir sonraki gemi iki gün sonra kalkacaktı. New Bedford'da tanıdığım kimse yoktu. Hem kalacak bir yer hem de yiyecek bir şeyler bulmalıydım. Böylece daha ucuz otellerin bulunduğu su kenarına doğru yollandım.

Sonunda Fıskırtı Hanı'nı buldum. Tabelada otelin sahibinin adının Peter Tabut olduğu yazıyordu. Bina bir tarafa doğru yatmıştı. Eskimiş tabela rüzgârda gıcırdıyordu. Pek iyi bir otele benzemiyordu ama benim için mükemmeldi.

Otelin içi de en az dışı kadar köhneydi. Duvar kâğıtları yıpranıp solmuştu. Mobilyalar eski püsküydü. Harap bir geminin içindeydin sanki.

Duvarlardan birinde büyük bir yağlı boya tablo asılıydı. Onca yıllık dumandan öyle bir kirlenmişti ki ne resmi olduğu bile anlaşılmıyordu. Üst üste iki siyah

yığını andırıyordu. Bir süre gözlerimi dikip baktıktan sonra nihayet bunun bir balina resmi olduğunu anladım. Derinliklerin devasa canavarı.

Karşı duvar boydan boya zıpkınlarla ve mızraklarla doluydu. Bunlar balina avcılarının kullandığı aletlerdir. Ah bir dilleri olsa da konuşsalar. Nerelere gitmişlerdi? Hangi balina avcıları tarafından kullanılmışlardı?

Tozlu girişte yürüdüm. Uzak diyarlardan gelen hazinelerin sergilendiği birkaç camekân daha vardı. Yan tarafıma bakınca olduğum yerde donup kaldım. Karşımda bir balinanın çene kemiği duruyordu. Öyle büyüktü ki bir at arabası içinden rahatlıkla geçerci.

Ben ağzım bir karış açık vaziyette bakmaya devam ederken ihtiyar bir adam içeri girdi. Ona Nantucket'a gidene kadar kalacak bir oda aradığımı söyledim.

“Bir zıpkıncıyla aynı odayı paylaşmada bir sakınca yoktur herhâlde, değil mi?” diye sordu. “Balina avına gidiyorsan zaten buna alışman gerekecek. Nantucket'a bunun için gidiyorsun, değil mi? Balina avına?”

“Yatağımı paylaşmaktan pek hoşlanmam,” dedim. “Ama başka yeriniz yoksa ve řu zıpkıncı düzgün bir adamsa...”

“Güzel!” dedi hancı. “Yemek ister misin? Birazdan hazır olur,” dedikten sonra da odadan çıkıp gitti. Düşüncelerimle baş başa kaldım. Bundan sonra neler olacağını ve yemekte ne olduğunu merak ediyordum.

2. BÖLÜM

Yeni Oda Arkadaşı

Göz açıp kapayıncaya kadar sofraya kurulmuş-
tum. Etli, patatesli ve mantılı, güzel bir yemekti.
Uzun zamandan beri böyle güzel bir yemek yeme-
miştim.

Masanın etrafındaki adamlara baktım. Acaba içle-
rinden biri benim gizemli oda arkadaşım mıydı? Han-
cıya sorduğumda kafasını iki yana salladı.

Tam o sırada şamatacı bir grup adam içeri girdi.
Grampus gemisinin tayfalarıymış. Üç yıllık seferden
yeni dönmüşler.

Şamata ve coşkuyla yiyip içiyorlardı. Sessizce otu-

rup kulak kabarttım. Birbirleriyle konuşurkenki hâllerini görülmeye değerdı. Çok eğleniyordum.

Yemekten sonra hancı ile birlikte holde bekledim. Hâlâ ortalıklarda görünmeyen oda arkadaşımı merak ediyordum.

“Nerede bu adam?” diye sordum hancıya. “Hep böyle geç mi gelir?”

“Yok yok,” dedi hancı. “Genelde erken yatıp erken kalkar. Mallarını satamadı herhâlde.”

“Sence bu saatte hâlâ satış yapmaya mı çalışıyor?” diye sordum. Gece yarısı olmuştu.

“Bilemiyorum,” diye karşılık verdi. “Hiç bu kadar gecikmemişti. Belki de hiç gelmez.”

Biz de bunun üzerine yatmaya karar verdik. Hancı beni üst kattaki odaya çıkardı. Yatak kocamandı, iki adam rahat rahat sığardı.

Yabancı bir adamla aynı yatakta yatmak konusunda hâlâ tedirgindim ama adamın bu gece gelmeyeceği yönünde tahmin yürüten hancının haklı olduğuna karar verdim.